

har søgt at bestride dette. Smidfertid er den ærebe Landsstingsmand idag fremkommen med en Dyring, som jeg troer er temmelig streng, idet han i sin Børme udtalte, at hvis Rigsdagen her tog en Beslutning om, at Præstetienden, naar den indgik i Statskassen, ja, jeg opfattede ham endogsaa saaledes, at ifald den indgik i en Lønningsfond (F. Nielsen: Kun i Statskassen), da skulde anvendes i andre Diemed end ene og alene til Præsternes Lønning, saa begik man en stor Uretfærdighed. Jeg vil imødegaae disse Bemærkninger ved at henvise den ærebe Landsstingsmand til, at jeg troer, at der ligger det største Beviis for, at Lovgivningsmagten dog ogsaa kan tage Bestemmelse i saa Henseende, deri, at Loven er kommen frem her i Tinget, efterat den er vedtagen i Geheimestatsraadet og underskrevet af Hans Majestæt selv. Med Hensyn til de andre Spørgsmaal om, hvorvidt Tienden skulde indbetales i Lønningsfonden eller i Statskassen, skal jeg ikke nægte, at jeg ved Sagens Begyndelse nærede nogen Tvivl om, hvilket der kunde være det Rette; men efterat jeg har hørt Discussionen om denne Sag og de forskjelligste Udtalelser, staaer det ganske klart for mig, at jeg vil slutte mig til Mindretallets Forslag. Min ærebe Sidemand (Nørgaard) bad den høitærebe Minister at oplysse, hvorvidt Bevillingsmyndigheden gik, hvorvidt det skulde ind i Finantsloven. Den høitærebe Minister svarede, at det fremgik klart af Lovforslaget, eller idetmindste var det Lovens Mening. Jeg maa tilstaae, at jeg har ikke fundet det saa klart i Loven, og er det Lovens Mening, saa var det ønskeligt, at det kunde træde noget klarere og bestemtere frem. Hvad Lønningsfonden angaar, staaer det noget anderledes for mig. Efter de Udtalelser, der ere faldne, skulde den ene og alene anvendes til Præsternes Lønning; blev der det Overskud, maatte der ikke røres derved, men blev der Underbalance, skulde Statskassen udrede det Manglende. Det forekommer mig, at hvis Lønningsfonden skulde oprettes, maatte Statskassen, naar den skulde betale, naar der var Underbalance, ogsaa kunne benytte Overskuddet til andre Diemed, navnlig til Underviisningens og Oplysningens Fremme m. m.

Den ærebe 4de Landsstingsmand for 6te Kred. (Strøm) kastede igaar et Spørgsmaal ind, som ogsaa idag er berørt, nemlig hvorvidt det mulig vilde have Indflydelse paa de tiendefrie Jorder, og det er egentlig nærmest med Hensyn til dette Spørgsmaal, at jeg begjærebe Ordet, navnlig for at faae en Oplysning fra den høitærebe Minister i denne Henseende. Det forekommer mig saare naturligt, og det ere vistnok ogsaa de Fleste enige i, at Tiendevæsenet bør ordnes, saa at en Ligeliggjorelse engang bør finde Sted, men jeg har tænkt, at en Lov om Geistlighedens Lønning bør gaae forud for denne Ordning, og det forekommer mig, at i det Dieblik, man opretter en Lønningsfond, som ene og alene er for at lønne Præsterne, maa man dog ikke frastjæle Staten den Ret at ligeliggjøre dette Forhold, som det dog maa ansees for ønskeligt at faae ligeliggjort. Jeg er enig med den ærebe Ordfører i, at man ikke kan borttage dette uden Bederlag, at man skal lade de retlige Forhold bestaae, men naar den ærebe Landsstingsmand tilvenstre for mig (N. Hansen) kom ind paa disse Forhold paa den Maade, som han kom ind paa dem, ved at berøre dette paa en egen Maade, saa troer jeg, at Misdølingen dertil var, at den ærebe 3de Landsstingsmand for 5te Kred. (F. Nielsen) igaar benyttede Ordet „Udelen“, idet han sagde, at Udelen ikke vil give sin Tiende. Jeg troer, at det var det, der foranledigede denne Udtalelse af min ærebe Sidemand tilvenstre (N. Hansen), som den ærebe Ordfører paa en egen Maade tilbageviste.

Hvad der endnu hderligere taler for, at det henlægges til Statskassen, er, at der ved en foregaaende Lovs Behandling, nemlig om Tiendebyrernes Fordeling paa Jorden eller deres Indførelse i Pantebøgerne, blev gjort opmærksom paa, hvor vigtigt det var, at den Lov gik forud for at ordne disse Forhold, og den høitærebe Indenrigsminister, som var tilstede, jeg veed ikke, om han udtalte sig som Minister eller som Landsstingsmand, — udtalte sig dengang saaledes, som om det skulde henføres til Statskassen. Jeg haaber, at den høitærebe Formand vil tillade mig at oplæse nogle faa Linier. Han sagde, „at Enhver, der ønsker, at